

Een unieke uitzondering . . .

In de jaren tussen 1865 en 1870 brak er een ware stroom van uniformwijzigingen in ons Nederlandse leger los. Daarbij legde men een hoogst merkwaardige voorkeur voor de huzarenuniform aan den dag.

Vermoedelijk op initiatief van Koning Willem III werd eerst de gehele cavalerie van dragonders omgetoverd in huzaren (1865-1866)

Daarna moesten de adjudanten van Z.M. en die van H.K.H. de Prinsen er aan geloven. (K.B. 7 Mei 1866) Ten slotte moesten, bij K.B. van 25 Februari 1869, ook nog de generaals hun korte jas met epauletten en hun traditionele steek met witte pluimen verwisselen voor een goudbesnoerde attila, een kolbak, huzarensjerp, sabeltas, sabel, enz.

Dit besluit zal wel niet met instemming begroet zijn door Prins Frederik, een man wars van alle onnodige opschik en met een, door zijn pruisische opvoeding, diep geworteld gevoel voor militaire stijl en traditie.

De Koning eerbiedigde deze opvatting door in bovengenoemd K.B. een afzonderlijk artikel (Art. 2) op te nemen dat luidde: Art. 2.,

'Het bepaalde in art. 1 is niet van toepassing op de kleedmg van Onzen beminden Oom den Veldmaarschalk Prins Frederik der Nederlanden, die in genoemde betrekking de kleedmg en de distinctieve teekenen zal blijven dragen zoo als thans voor den Prins Veldmaarschalk zijn vastgesteld.'

En zo is Prins Frederik de enige opperofficier geweest, die tot aan zijn dood in 1883 de oude uniform is blijven dragen.